

خوشی‌ها و ناخوشی‌های فرزندآوری
به روایت مدرسهٔ دوباتن

The Book of Life

Alain de Botton

www.theschooloflife.com/thebookoflife/category/relationships/parenting/

عنوان و نام پدیدآور: خوشی‌ها و ناخوشی‌های فرزندآوری/ترجمه رشید جعفرپور.
مشخصات نشر: تهران: کرگدن، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۱۰۲ص.: مصور.؛ ۹/۵×۱۹ س.م.
فروست: مجموعه خوب زیستن/ دبیر مجموعه بابک عباسی.
شابک: 978-622-6420-58-7

وضعیت فهرست نویسی: فیپا
یادداشت: کتاب حاضر برگرفته از سایت «مدرسه زندگی» به آدرس

<https://www.theschooloflife.com/thebookoflife/category/relationships/parenting>

زیرنظر آلن دوباتن است.

موضوع: رفتار والدین

موضوع: Parenting

موضوع: کودکان -- سرپرستی

موضوع: Child rearing

موضوع: والدین و کودک

موضوع: Parent and child

شناسه افزوده: جعفرپور، رشید، ۱۳۷۲ - ، مترجم

شناسه افزوده: عباسی، بابک، ۱۳۴۸ -

شناسه افزوده: دوباتن، آلن، ۱۹۶۹ - م.

شناسه افزوده: De Botton, Alain

رده بندی کنگره: HQY۵۵/۸

رده بندی دیویی: ۶۴۹/۱

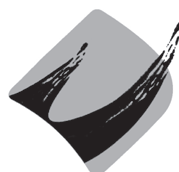
شماره کتابشناسی ملی: ۵۹۰۳۹۷۲

خوشی‌ها و ناخوشی‌های فرزندآوری

به روایت مدرسهٔ دوباتن

ترجمهٔ

رشید جعفرپور

نشرکردن

همه حقوق برای ناشر محفوظ است.
نشر کرگدن: تهران، صندوق پستی ۱۷۱۶-۱۳۱۴۵
www.kargadanpub.com
telegram.me/kargadanpub
instagram.com/kargadan.pub

مجموعه خوب زیستن - ۲

دبیر مجموعه: بابک عباسی (استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران)

خوشی‌ها و ناخوشی‌های فرزندآوری (به روایت مدرسه دوباتن)

مترجم: رشید جعفرپور

ویراستار: بابک عباسی

نسخه پرداز: شادی جاجرمی زاده

مدیر هنری: سحر ترهنده

لیتوگرافی: نقش سبز

چاپ و صحافی: زعفران

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۲۰-۵۸-۷

چاپ اول: ۱۳۹۸

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۸۰۰۰ تومان

یادداشت دبیر مجموعه

فلسفه را هم مشق مرگ دانسته‌اند (افلاطون) هم هنر زندگی (نیچه). فلسفه، از رهگذر معنا بخشیدن به مرگی که، از قرار معلوم، هر ارزش و هر معنایی در مواجهه با آن بیهوده و بی‌ربط به نظر می‌رسد، کوشیده است به شیوهٔ خودش زندگی را از بی‌معنایی نجات دهد. شیوهٔ فلسفه برای غلبه بر مرگ همانا «خوب زیستن» است: بهترین تمرین خوب مردن خوب زیستن است. زیرا به قول آن فیلسوف، فقط کسی که به‌هنگام زیسته باشد می‌تواند به‌هنگام بمیرد - و بی‌حسرت از جهان برود. ارسطو نیز که در سنت اسلامی او را «معلم اول» لقب داده‌اند، از دو مدعای مهم دفاع می‌کرد: یکی اینکه همهٔ انسان‌ها از روی طبع به دنبال معرفت هستند، و دیگر اینکه همهٔ انسان‌ها در پی زندگی خوب‌اند (اُتودایمونیا). خود وی نیز به پیروی از استادِ استادش، سقراط، زندگی خوب را زندگی همراه با تأمل و معرفت و فضیلت می‌دانست. اگر به تبع این متفکران، و همانند برخی معاصران (پی‌یر آدو)، فلسفه را نوعی راه و رسم زندگی بدانیم، آنگاه یکی از کارهای لازم این خواهد بود که فلسفه را از فعالیت صرفاً «دانشگاهی» به فعالیت «روزمره» تبدیل کنیم، فلسفهٔ عملی را از حاشیه به متن بیاوریم و به قول لویناس از وجود به سوی موجود حرکت کنیم، به سوی انسانی که گوشت و خون دارد؛ انسانی که اگر هبوط کرده، به آسمان نرفته، بلکه به زمین آمده با تمام پیامدهای این وضع: «من انسان‌ام. پس هیچ چیز انسانی با من بیگانه نیست».

افزون بر این، اگر دغدغهٔ نهایی فلسفه خوب زیستن است، آنگاه دلیلی ندارد خوب زیستن فقط در چارچوب فلسفه تعریف شود. همچنان که دلیلی ندارد خوب زیستن فقط در چارچوب روان‌شناسی تعریف شود. تکاپو برای خوب زیستن مهم‌تر از آن است که فقط به فیلسوفان یا فقط به روان‌شناسان سپرده شود: کتاب‌های مقدس حکمت‌های فراوانی در این باره دارند، کما اینکه هنر و ادبیات منابعی بی‌بدیل برای درس‌های زندگی‌اند. برای خوب زیستن باید از نیروی حکمت و خردمندی مدد بگیریم، حکمتی که نه مرز میان رشته‌ها را می‌شناسد نه مرز میان سرزمین‌ها را، نه مرز میان زبان‌ها و نه مرز میان فرهنگ‌ها را. باری، خوب زیستن چیست، و چگونه می‌توان در مسیر آن قدم برداشت؟ این سؤال مهم و بزرگی است که درباره‌اش بسیار نوشته‌اند. اما خوب است بدفهمی احتمالی در این مورد

رفع شود: خوب زیستن، چنان‌که در اینجا مدنظر است، به معنای زندگی در رفاه و آسایش و «زیستن در عیش، مردن در خوشی» نیست، سهل است خوب زیستن خیلی وقت‌ها با درد و رنجی اجتناب‌ناپذیر همراه است. مراد از خوب زیستن، در یک جمله، نه لزوماً زندگی شاد و همراه با کامیابی، بلکه زیستنی است که ارزشش را داشته باشد؛ چنین زیستنی افزون بر گشایش و رهایی که به همراه دارد، و در کنار ارزشمندی‌اش، به معنای پذیرفتن محدودیت، ترس و شکست، و درد و رنج نیز هست.

اگر حق با ارسطو باشد که هدف آدمیان از انجام دادن هر کاری نهایتاً خوب زیستن و نیکبختی است، به نظر می‌رسد در این زمینه توفیق چندانی حاصل نشده است. یکی از جنبه‌های تناقض‌آمیز و شاید طنزآمیز زندگی انسان معاصر آن است که هرچه در توسعه و تجهیز و از آن خود کردن و در یک کلمه سلطه بر جهان بیرون توفیق داشته، در بهبود نفس و جهان درون ناموفق بوده است. امروزه به‌رغم رفاه نسبی و وسعت امکانات، هرچه پیش‌تر می‌رویم اضطراب و افسردگی و دیگر انواع اختلال‌ها و ناکارآمدی‌ها بیشتر می‌شود (و وقت گرفتن از روان‌پزشکان و درمانگران هم دشوارتر!). گویا انسان که در فهم جهان و اداره آن موفقیت‌های قابل‌تحسینی داشته است، همچنان با فهم خویشتن و هدایت خود مشکل دارد. چنین وضعی به معنای آن است که باطن زندگی، به‌رغم ظاهر آن، آباد نشده است. این نه فقط مسئله‌ای نظری بلکه همچنین مشکلی عملی است؛ فقط دانستن نیست، زیستن هم هست.

چنین مسائل و مشکلاتی گریبان‌گیر انسان معاصر ایرانی هم هست و به‌رغم اهمیت بسیار، نظام آموزشی رسمی و غیررسمی ما اعتنای چندانی به موضوعاتی از این دست ندارد. در آموزش رسمی، از مدارس تا دانشگاه‌ها، غالباً درس‌هایی می‌آموزند که نه به کار زندگی بلکه به کار قبولی در امتحان می‌آید. نه در خانواده، نه در مدارس، نه در دانشگاه‌ها، هیچ‌جا یاد نمی‌دهند که چه ارزش‌هایی داشته باشیم، اهدافمان را چگونه انتخاب کنیم، و چگونه با زندگی کنار بیاییم. مجموعه «هنر خوب زیستن» در پی طرح چنین سؤالاتی است و این سؤال مهم که چگونه می‌توانیم زندگی را عمیق‌تر، همچون یک اثر هنری، و به‌منزله خلق خویشتن بفهمیم. این مجموعه دعوتی است به فلسفه عملی، پرورش و ارتقای هوش عاطفی، انعطاف‌پذیری روانی، و زندگی همراه با حضور و تأمل؛ این مجموعه دعوتی است به خوب زیستن.

فهرست

۱. بچه‌دارشویم یا نه ۱
۲. اهمیت پدر و مادر بودن ۷
۳. چرا خانواده مهم است ۱۱
۴. فرزندان آدم‌های پرافاده ۲۱
۵. آنچه ممکن است بخواهید دربارهٔ مشق شب به فرزندتان بگویید ۲۷
۶. چرا پدر و مادر خوب فرزندان حرف‌نشنو دارند ۳۱
۷. دربارهٔ هنر کودکانه ۳۵
۸. بچه‌ها چه چیزهایی می‌توانند به ما بیاموزند ۴۳
۹. چرا - وقتی نوبت به فرزندان می‌رسد - ممکن است عشق کافی نباشد ۴۹
۱۰. فرزندداری و کار ۵۹
۱۱. دربارهٔ عذرخواهی کردن از فرزندتان ۶۳
۱۲. دربارهٔ عصبانی بودن از پدر و مادر ۶۷
۱۳. فرار از زیر سایهٔ پدر و مادر ۷۱
۱۴. والدین فلسفی ۷۷

تقدیم به پدر و مادرم
که همه چیز با آنها آغاز شد
رشید جعفرپور